

Borfesztiválok: Bochoolt, Balatonfüred, Budapest

Bochoolt kontra Balatonfüred, avagy miben más egy borfesztivál Németországban

A nyáron sikerült néhány hetet Németországban töltenem, többek között Bochooltban. Bochoolt egy közepes méretű városka a holland-német határ közelében, Kölnntől néhány kilométerre. Tulajdonképpen ezen tények ismeretében inkább meglepő, mint egyértelmű, hogy egy ilyen németországi kisváros borfesztivált rendez. De ők mégis megtették, és nem is akárhogyan. Meg kell hogy mondjam, kicsit tartottam a környék boraitól. Mivel eléggé északon fekszik Bochoolt, arra számítottam, hogy nagyon száraz és savanyú borokkal találkozhatom, „észak-német” rizlinggel. Legnagyobb meglepetésemre kitűnő borokat kóstolhattam. Természetesen kóstoltam a fent említett típusból is. A pozitív meglepetést azonban a Kékfrankos rosék választéka és minősége jelentette. A 96-os és 97-es évjárat egyaránt kitűnőre sikeredett.

Az igazat megvallva: nem is a borok minősége volt az, ami megragadott, hanem a rendezvény szervezése és hangulata. A város központi, középkort idéző terén álltak a standok, amelyek egy-egy pincészetet, illetve bortermelőt képviseltek. A standok köré voltak felállítva a többszemélyes asztalok a székekkel. Az ünnepélyt a polgármester nyitotta meg.

A standokon mindenhol táblák jelezték, kinek, milyen borait és milyen áron kóstolhatja meg a látogató. Háromfajta ár volt a táblákra kiírva. Elsőként az 1 dl-nyi kóstoló, majd egy egész üveg ára, ha ott óhajtotta elfogyasztani a vendég, illetve ha elvitelre vásárolta.

A kóstolót mindig a kért palackból töltötték, és úgy, hogy azt a vevő is lássa. Ez itt szokás, még ha a kellő bizalom meg is van a vevő és a bortermelő között. A kétnapos borünnepet kellemes hangulatú zene kísérte mindvégig.

Németországból hazatérve néhány napot a Balaton mellett töltöttem, meglátogatva Balatonfüreden a Borhetet. A jó hangulathoz minden adott volt, a helyszín közvetlenül a tó partján volt, kellemesen hűs szél fújdogált, és megfelelő számú ember látogatott ki a rendezvényre. A friss bochoolti élménnyel beálltam az egyik faház elé, nézegetve a borok listáját. Első megle-

petésem az volt, hogy a borok 80%-a folyóbor volt, a falra szerelt csapokból mérték azt. Találkoztam néhány palackos kiszereeléssel is, de ez az arány elenyésző volt. A második meglepetés akkor ért, amikor megszerettem volna kóstolni az egyik termelő palackozott Sauvignon Blanc-ját. Erre közölte velem a kiszolgáló hölgy, hogy csak akkor kóstolhatom meg a nedűt, ha kifizetem az egész üveget. Kicsit értetlenül álltam a dolog előtt, de mivel úgy gondoltam, hogy kellemes lesz a bor, kifizettem. A bor egyébként tényleg jó volt.

A dologról az jutott az eszembe, hogy elég mérész vállalkozás egy borhetet folyóborokra alapozni. Nem hiszem, hogy elég idő telt el, de még inkább: megfelelő számú és hatékonyságú intézkedés történt volna a borhamisítások visszaszorítására. Az eredetvédelem ugyancsak nem tűnik igazoltnak a folyóborok tekintetében. A másik, amit nehezményeztem, az a bizalmatlanság, ami abban nyilvánult meg, hogy nem voltak hajlandóak felbontani a palackot egy kóstoló erejéig. Nem hiszem, hogy ez csak anyagiakon múlik, hanem inkább a szemlélettel van probléma. Egy borhetet nem lehet csak egy, a bor iránt kevésbé igényes rétegre, de ugyanúgy nem lehet egy túl igényes rétegre sem alapozni. Úgy gondolom, hogy a megfelelő árnyok és igények megtalálása létfontosságú lenne a borturizmus és a borkultúra szempontjából.

A kissé szigorú kritika mellé azonban azt el kell mondanom, hogy pozitív változást vélek felfedezni a borturizmus, borkultúra területén. Pár évvel ezelőtt, amikor belefogtam a borturizmus tanulmányozásába, mind a rendezvények számát illetően, mind színvonalukat tekintve elég szegényesnek tűnt a magyarországi összkép. Az idei programokat áttanulmányozva jöttem rá: mennyit változott a helyzet. Egyetlen apró szépséghibáját vélem felfedezni az egésznek, mégpedig azt, hogy a mennyiség erősen dominál a minőség rovására. A helyi régióknak megfelelő, kulturális élményt adó, eredetvédett, minőségi borokat felvonultató rendezvényeknek van csak jövőjük.

Szerzőnk okleveles agrármérnök